

דעם רבינ'ס מעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

המעשה עם הבחינות
בלשה"ק ובאידיש

שיחות שאַחר ספורי מעשיות (2)

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף. דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

ה - מעשה בצדיק שנפל עליו עצבות

[אות א] ידוע: שעצבות, היא מדה מגנה מאד! וצריך להתרחק ממנה מאד! - וראוי להיות ולהרים עצמו! - מי ידע: שכל תנועה והעמקה שאדם מניע ומעתיק עצמו כשנכנס לעבודתהשם, היא יקרה מאד בעיני השם, אפלו הוא מניע עצמו רק בחוטיהשערה! - פי מחמת שהאדם הוא ב'גוף', ב'עולם העשייה', קשה מאד עליו כל תנועה והעמקה! - עליון היא יקרה מאד בעיני השם!

[אות ב] ומעשה היה בצדיק אחד: שנפל עליו עצבות וכבדות גדול! - וה'עצבות' וה'כבדות' כשמתנגגרת על ה'צדיק', היא קשה מאד עליו, פי עליו מתחזקת יותר ויותר! - עד שנפל עליו 'עצלות' וכבדות' כל'כך, עד שלא היה אפשר לו כלל לזוז ממקומו ממש, מחמת גדל ה'כבדות' וה'עצבות' שהתגבר עליו מאד!

ורצה לשמח עצמו, ולהרים עצמו! - ולא היה אפשר לו בשום דבר לשמח ולהרים עצמו! - פי בכל דבר שרצה לשמח עצמו, מצא לו הבעל'דבר בתוכו עצבות! - עד שלא היה אפשר לו בשום דבר לשמח את'עצמו! - פי בכל שמחה שרצה לשמח ולהרים עצמו, מצא לו עצבות בתוכה!

והתחיל לשמח עצמו, בשמחת "שלא עשני גוי" - וזה בודאי שמחה גדולה שאין לה שעור! - פי אין לשער ההפרש וההבדל, אלה אלפי אלפים הבדלות - שיש בין קדשת ישראל, הפחותה שבפחותים, לבין זהמת טמאת העובדי'בוכבים!

וכשיזכר היטב חסד השם'יתברך עליו: "שלא עשיו גוי" - בודאי ראוי שתגדל שמחתו מאד! - והיא שמחה שאין עליה עצבות!

פי בשלמא כששמחה עצמו בדבר שעשהו הוא עצמו, עליוה אפשר למצא עצבות' על כל שמחה - פי ימצא לו חסרונות בכל דבר, פדי שלא להניחו להרים ולשמח עצמו! - אבל בזה: "שלא עשני גוי", שהוא רק מהשם'יתברך, שהשם'יתברך עשה כן, והמל עליו ולא עשהו גוי - איך אפשר למצא חסרון בזה השמחה, מאחר שהוא רק מעשה השם'יתברך! פי בודאי איך שיהיה נעוה עליו, על'כל'פנים הוא הפרש גדול בינו לבין עובדי'בוכבים, אשר אין שעור וערך!

[אות ג] וה'צדיק הנ'ל, התחיל לשמח עצמו בזה ובכל'פעם הרים ושמח עצמו ביותר! - עד שבא לשמחה גדולה כל'כך! עד שהגיע ל"השמחה שהיה ל'משה רבנו' עליוה השלום, בעת שעלה לקבל הלויות" [אבות ד'רבנן פי"ב ה"ג]!

ובתוך שהרים ושמח עצמו [הצדיק הנ'ל], פרח בעולמות, כמה וכמה אלפים פרסאות! [דהנה: שפרח בתוך העולמות, והתחיל לפרח למעלה בעולם העליון מהמקום שנעשה שם שמים - עי' להלן בהספור!]

ובתוך כך הביט בעצמו, והנה הוא רחוק מאד ממקום שהיה בתחלה! - והיה לו 'צער גדול' - פי היה סבור: שיפל לאיזה מקום אחר! [פינו שעלה למקום גבוה יותר, על'כן אם יפל מעבודתו - יפל למקום אחר, כפי שעלה וזו למעלה - עי' ציור להלן] - ויהיה תמיה גדולה עליו [כשיראו אותו במקום אחר - ויגידו: "שנעלם התאם"! (ממקומו שהיה מתחלה) - והצדיק חפץ תמיד להיות "הצנע'לכות" [מיכה ג, ח]! [על'כן אינו רוצה שיראו עליו איך שהוא הולך ומתעלה בעבודתו!]

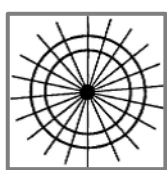
[אות ד] וה'שמחה' התחילה לפסק! פי ה'שמחה' יש לה גבול, שמתחלת עצמה, ומסימת עצמה! - וכשהתחילה ה'שמחה' לפסק, פסקה מעט מעט, ונשפל מעט מעט! - וכשחזר וירד ונשפל ממקום שפרח לשם בשעת ה'שמחה' [הגדולה הנ'ל], לא חזר תחלה למקומו הראשון שפרח משם, כדרך פריחתו! - רק שירד מיד למטה, ממקום [במקום] שפרח לשם! - ועליון היה פליאה גדולה: על שמצא את'עצמו אחר שירד: למטה במקומו הראשון! - והבן היטב! [ראה ציור להלן].

עד שחזר למקום שהיה בתחלה [בשעת שהיה בעצבות]! - והביט בעצמו, וראה: שהוא ממש במקום שהיה בתחלה! ולא נעתק ממקומו כלל! רק אפשר בחוטיהשערה שאי אפשר לאדם לשער, רק השם יתברך! - והיה תמיה גדולה בעיני הצדיק: "שפרח כל'כך בעולמות, וכאן למטה לא נעתק כלל!"

והראו לו: שכל'כך יקר בעיני השם יתברך, תנועה והעמקה קטנה שאדם מעתיק עצמו בזה העולם, אפלו פחות מחוטיהשערה! - עד שאין פדאי נגד זה כמה וכמה אלפים עולמות ופרסאות! [שלמטה כשעולין לאיזה קדשה בחוטיהשערה, היא יקרה יותר מאלפים ורבות עולמות למעלה [לקוטי'הלכות, חול'המועד ה, ג].] [שאינו פדאי אלפים ורבות עולמות, כנגד חוטיהשערה אחת שהאדם נעתק בזה העולם להתקרב להשם'יתברך [לקוטי'הלכות, ראשית'הזו ה, א].]

[אות ה] ולהבין זה: פי ידוע: שהעולם הנשמי הזה הוא רק נקדת המרכז בתוך הגלגלים, במבאר ל'בעלי'תכונה! [נחמת אסטרונמיה, מהד' השמש וירח וכוכבים - עי': 'דמביס' הלכות קדושה'ח'ד; 'ספר'הברית; 'ספר'המכונה' לרבי חיים וויטאל] - ומכל'שכן נגד עולמות'עליונים, בודאי אינה נחשבת כל הארץ יותר מ'נקדה'!

וידוע: שכל ה'קוים' שתמשך מ'נקדת'המרכז, הנה הם אצל ה'נקדה' סמוכים כל ה'קוים' זה לזה! וכל מה שמתרחקים מ'ה'נקדה', הם מתרחקים זה מזה יותר! - וכן כשיתרחקו ה'קוים' הרבה מאד מ'ה'נקדה', יתרחקו גם'כן ה'קוים' זה מזה מאד! אף שלמטה אצל ה'נקדה' הם סמוכים זה לזה! - כזה! [ראה הציור]:

נמצא: אם ישער בדעתו: 'קוים' נמשכים מ'ה'ארץ'התחתונה, אפלו רק עד ה'צלגלים' - נמצא: אפלו אם אינו הולך ממקומו, רק ב'מלא' החוט' - אף'על'פיי'כן: ב'מקום'הגלגלים, נתרחק ממקום שהיה נגד ראשו תחלה, נתרחק עתה כמה וכמה אלפים פרסאות, לפי ערך גדל ה'צלגליה'עליון' נגד ה'ארץ'התחתונה, פידוע! - פי שם קבועים 'בוכבים' אין מספר, וכל 'בוכב' הוא בערך גדל זה העולם, ויותר! [עי' עוד ב'לקוטי'הלכות, ערוכה'תחומין ה, כ].

[אות ו] מכ'שכן וכל'שכן כשישער בדעתו: ה'קוים' נמשכים עד עולמות'עליונים, אשר כל ה'צלגלים' נגדם אינם נחשבים כלום! - נמצא: שאין שעור לה'רחוק' שנתרחק שם בעולמות'עליונים, על' ידי הרחוק כל'שהוא, אפלו פחות מחוטיהשערה' שנתרחק והלך [שנתעלה מעלה מעלה] ממקום שהיה בתחלה!

פי אף שבכאן ב'ה'ארץ'התחתונה, לא נתרחק והלך [לא נתעלה] רק פחות מחוטיהשערה! - שבעיניו לא נתרחק [לא נתעלה] כלום! פי זה אי'אפשר לשער, רק השם'יתברך! - עי' כל'זה: שם בעולמות'עליונים, נתרחק [נתעלה] כמה וכמה אלפים עולמות ופרסאות! - מכ'שכן וכל'שכן כשאדם הולך פרסה או כמה פרסאות בעבודת'השם! "עין לא ראתה" וכו' [אלקים זולתך, יעשה למחכה לו] [ישעיהו טד, א].

[ב'תימורה'ר' סימן סה, כותב מזה'ר'ת' ז"ל: המעשה מענין הצדיק שנפל פעם אחד לעצבות גדול וכו', שנדפס כבר בספורי'מעשיות, שנכתבה כפי מה ששמעתי בעצמי מפיו הקדוש ז"ל בעצמו. שמעתי מאיש אחד מאנשי'שולמונו שאמר: "שהוא שמע מעשה זאת מפי רבנו ז"ל בסגנון אחר קצת" - וגם בספורי'המעשה היה קצת שנוי וכו': שהיה צדיק אחד, גדול במעלה, שהיה מ'מארי'השבנא, שהיה מחשב עצמו בכל יום: "אם עשה עבודת'השם בשלמות באותו היום כפי דרכו תמיד" וחשב הדברים שהוא צריך לעשות באותו היום! ומצא: שלא יצא ידי'חובתו בשלמות באותו היום! - כגון: שהיה צריך ללכת אנה ואנה בתוך הבית כך וכך פעמים כפי מה שהיה צריך כפי השגתו הנבונה! - ובאותו היום לא הלך כל'כך בבית כראוי לו! - ועל'ידי'זה נפל בדעתו מאד! - עד שלא היה אפשר לו להיות את'עצמו! - עד שהחיה עצמו כמה שזכה "שלא עשני גוי"!

ומזה הענין תבין: מעלת הפלגת אותו הצדיק, כמה היה גדול במעלתו - שהיה לו עבודה גבוה כמה שהלך אנה ואנה בתוך הבית! - עד שעל'ידי שמעט לפי דעתו בעבודה זאת, הצטער כל'כך, עד שפמט לא היה יכול להיות את'עצמו, לולא שהזכיר את'עצמו "שלא עשני גוי" - ראה והבן והבט עבודת הצדיקים וצערם על מעוטם בעבודתם, עד היכן עד היכן מגיע! - אשרי להם. [ב'לקוטי'הלכות, פסח ט, טו: עקר ה'זפילה' מחמת 'גדלות' - שאין נאה וראוי לו לעבד עבודה ויגיעה האת, ועדין לא פעל כלום! - אבל החפץ באמת אומר בלבו: ב'שכיל' עקרה אחת של התנוצצות אלקות אחד, פדאי כל היגיעה בכפ'ל'כפלים! - וכמו הצדיק ששמח את'עצמו על'ידי "שלא עשני גוי"!).

[אות א] דע: שיש שני מיני פלטיין! - ו'שני הפלטיין דומין זה לזה, באחד דר בו מ'מלך, ובהשני דר עבד! ובודאי באמת: הוא חלוק גדול בין הפלטיין של מלך, לפלטיין של עבד! רק אף-על-פי-כן אפשר לטעות ביניהם!

פי יש קשר שמתקשרין הרבה נפשות, עד שנעשה מהם בית ופלטיין! - פי מתקשרין אחד באחד, ואחד באחד - עד שנעשה מהם יסוד! - ואחר-כך נעשה אהל! - עד שנבנה מהם בית ו'מדור! - וזה המדור, הוא מדור לאמת! - וכשצריכין לבקש אמת, מוצאין שם באותו המדור! - הינו: בתוך הקשר של הנפשות הנ"ל, שמהם נעשה מדור להאמת, פנ"ל!

ועליבן אותה התורה (שמות כג, ה): "אחרי רבים להטות", פי מאחר שרבים נתקשרו באחד, בודאי שם האמת, פנ"ל! - וזה בחינת (בראשית מו, כז): "כל הנפש הבאה לבית יעקב", הינו: שמהנפשות נעשה בית יעקב! - הינו: בית מדור, לאמת, שהוא בחינת יעקב, כמו שכתוב (מ"כה ב): "תתן אמת ליעקב".

[אות ב] אבל דע: שיש פנגד זה קשר של רשעים, שמתקשרין יחד הרבה נפשות של רשעים, ונעשה מהם בית ו'מדור ל'שקר. ועל זה הזהיר הנביא (ישעיה ח, יב): "לא תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר", פי "קשר רשעים אינו מן המניין" (סנהדרין כו, א). ועל זה כתיב (שמות כג, ה): "לא תהיה אחרי רבים לרעת".

[אות ג] והנה: בין שני הבתים הנ"ל אפשר לטעות. הינו: בין האמת והשקר! פי השקר מדמה עצמו להאמת, פי גם שם יש קשר מנפשות רבים, ואפשר לאדם לטעות, ואינו יודע היכן האמת, ולהיכן יקרב עצמו! - ודע: שעל-ידי מצות פדיון-שבויים, זוכה להבין בין שני הבתים הנ"ל, בין אמת ל'שקר, בין מלך לעבד. פי השקר הוא בחינת עבד, בחינת ארור, בחינת (בראשית ט, כה): "ארור פגען עבד עבדים" וכו'.

ז - שני שכליות

ודע: שיש שני שכליות! - והם בחינת אחור וקדם! (ערו לקוטר-מקורן ח"א כא). הינו: שיש שכל שמגיע לאדם לפי הזמן, וכל מה שנוקן ובא בימים יותר, הוא יודע יותר, בבחינת (איוב לב, ז): "מים ידברו". וזה השכל הוא בחינת אחור, שבא באחור-הזמן, פי לזה השכל צריך זמן.

אבל יש שכל שבא לאדם בשפע גדול, במהירות גדול, בפחות מרגע - פי הוא למעלה-מהזמן, ואין צריך שום זמן לזה השכל. וזה השכל הוא בחינת פנים - והוא בחינת יעקב, בחינת אמת, בבחינת (תהלים כד, ו): "מבקשי פניו יעקב סלה".

ח - סגלה לפאקן (רפואה למחלת אבעבועות שחורות)

אחר שבת פרשת ויחי אמר (בבבוי זל): בשלש-סעדות זה נודע לי סגלה לפאקן (רפואה למחלת אבעבועות שחורות) - שהיה מספנת מאד, ואינו מצוי כהיום ברוד-השם! - וזה אינו מחלת אבעבועות רוח שיש בזמנינו).

לקח קנייד (נתר - סבו) אדמה רכה! - ושלש פעמים כמו משקל הקנייד, יקח זייד (בורית - סבו) צמחים ופרחים! [נתר ובורית - שבת פ"ט מ"ה] - ויעשה משניהם, מרחץ לרחץ התינוק (שקורין יאד!) - וצריך לעשות תכה ומיד כשמתחיל התינוק להתחמם ולבער על-יזה! - ויועיל בעזרת-השם אם אין הגזרה חזקה! אבל אם הגזרה חזקה חסיון-שלום, לא יועיל!

ואמר: פי חלי הפאקין, נעשה מחטא-העגל! - ובענין הזה קשה: הלא גם אצל אמות-העולם יש חלי זה! - אף איתא במדרש (בראשית-רבה פח, א): "שאמות-העולם היו ראויים שלא יהיה להם שום חלי. (מאחר שנתן להלקם העולם-הזה) אף כפי שלא יהיו מוזנין ומתגרין בישראל (על-שם (תהלים לט, ט): "חרפת נבל אל תשימני", נתן להם כל החלאים שיש לישראל!

וכמו שפרש רש"י על פסוק (מ"ז): "חרפת נבל אל תשימני" - "הבא גם עליו נגעים ומכאובות, כפי שלא יוכל לומר לי אתם לוקים ואנו אין אנו לוקים!" - והתפלה הזאת גרמה, להביא יסורי חלאים על האמות.

וגם לכאורה קשה: הלא גם קדם חטא-העגל, בודאי היה חלי זה! - אף קדם, לא היה חלי קשה, רק שהיו הפאקין, מחמת הדמים שהתינוק יונק במעי אמו, כידוע לחכמי הרופאים. אבל לא היה חלי קשה שיהא מסכן למות חסיון-שלום, כמו עכשו. וזה נעשה מחטא הנ"ל!

גם נרמז קצת בירמיה (ב, כב) נזכרים כלם בפסוק אחד: "גם כי תכבסי בנתה, ותרבי לך בורית, נכתם עונך לפני". פרוש רש"י: [נשתדל] על עון העגל. נתי: פרוש בלע"ז: קרייד, בורית: זייד. (נמצא שפרמז פאן סוד הסגלה הנ"ל היא מחטא-העגל. דהינו: לכבס בנתה שהוא קרייד, ולהרבות בורית שהוא זייד). והבן נפלאות.

ט - מימי ילדותו

מימי ילדותו: פעם אחת באו אליו עם פדיון להתפלל על ילדה, שרה אסתר בת יהודית, ואמר: "שתמות!" - וכן הוה. ואמר: שידע זאת מהתורה-הקדושה. שראה אז פסוק (שמות ז, כא): "והדגה אשר ביאר מתה ויבאש".

ובאלו התבות "מתה" ו"יבאש" נתגלה לו זאת. "מת"ה ו"יבאש" ראשי תבות: שרה אסתר בת יהודית. וי, מתה. השם ישמרנו.

י - הזהיר לאנשיו

הזהיר לאנשיו: "שכשיקרה להם מקרה בלתי טהור חסיון-שלום, שילכו תכה ומיד למקוה לטבל. פי על ידי המקרה חסיון-שלום, נעשה מה שנעשה. עליבן טוב מאד: שקדם שמתחיל להעשות מזה איזה דבר, חסיון-שלום, שיקדים עצמו האדם ויטבל ויטהר עצמו!

וזהיר מאד: "לבל יתפחד האדם מזה כלל!" - פי הפחד והדאגות והמרה-שחורות בענין זה, מזיק מאד מאד. בפרט אחר שגלה אלו העשרה קפיטל תהלים המסגלים לתקון חטא זה. והם: ט"ז. ל"ב. מ"א. מ"ב. נ"ט. ע"ז. צ'. ק"ה. קל"ז. קנ"ן. כמבאר בספרים הנדפסים כבר. אז אמר: שמי שזיכה לקים זאת, לומר אלו העשרה קפיטל תהלים הנ"ל באותו היום שיקרה לו חסיון-שלום, אזי בודאי יתקן חטאו. ושוב אל ידאג כלל.

גם היה מתלוצץ מאלו החסידים והיראים: שכשמגיע להם איזה הרהור, אזי הם מתפחדים: שלא יבואו לידי מקרה! - ומחמת זה הם רגילים בהתר, מחמת פחד שלא יבואו לידי מקרה. והוא זכרונו-לברכה היה מתלוצץ מזה. ועקר פונתו היה: שהאדם צריך לבלי להתפחד ולהתירא כלל מדברים פאלו, ולבלי לחשב מחשבות כלל בענין זה! - רק יהיה כגבור חיל לעמד כנגד תאותו, ויסיח דעתו מזה לגמרי, ואל יתפחד כלל. והשם הטוב בעיניו יעשה עמו מה שהוא יתברך חפץ.

ורמז בדבריו: שזה בחינת פגם של דוד המלך עליו-השלום, בבת-שבע וכו'! ולא באר הדבר היטב. ומאד מאד צריכין להתחזק בשמחה תמיד. ואל יפל בדעתו כלל משום דבר שבעולם, אף אם יעבר עליו מה. ואם יהיה חזק בדעתו ולא יתפחד כלל, ולא יחשב מחשבות כלל (שקורין: איבערטראכטן), וילך בתמו בשמחה, יזכה לסוף לעבר על הכל בשלום. ודברים פאלו אי-אפשר לבאר בכתב. וערום יבין לאשורו.

יא - בן-מלך שנתרחק מאביו

עוד מה שספר בשבת-הגכה, ונשפח: מ"בן-מלך שנתרחק מאביו וכו', והיה מתגעגע מאד מאד וכו' וכו'! - והגיע לו פתב מאביו, והיה משתעשע בו מאד מאד. והיה מתגעגע עדין מאד. והיה מתגעגע על כל פנים שיושיט לו יד. ואם היה מושיט לו יד, היה מחבקה ומנשקה. אחר-כך ישב עצמו: "הלא זה הפתב הוא פתב יד המלך בעצמו, ואם-כן הוא יד המלך וכו' וכו'". (כל זה לא נכתב קראוי פי נשפח פי לא נכתב בזמנו).

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בסיפורי מעשיות

מהשיחות שאחר סיפורי מעשיות - (2)

- בשניהם דר עבדים
- באחד דר מלך ובאחד דר עבד
- י. יש חילוק בין שני הפלטיין?
  - שני הפלטיין דומין זה לזה
  - באמת יש חילוק גדול בין שני הפלטיין
  - שתי התשובות נכונות
- יא. מה אומר רבינו, ע"י מה זוכה להבין ההבדל שיש בין שני הבתים?
  - ע"י מצות ציצית
  - ע"י מצות תפילין
  - ע"י מצות פדיון שבויים
- יב. מה אומר רבינו ושהסגולה לפאקין?
  - יקח קרייד (נתר) וג' פעמים כפול מזה יקח זייף (סבון) ויעשה מזה מרחץ לתינוק
  - יקח זייף (סבון) וג' פעמים כפול מזה יקח קרייד (נתר) ויעשה מזה מרחץ לתינוק
  - יקח זייף (סבון) וב' פעמים כפול מזה יקח קרייד (נתר) ויעשה מזה מרחץ לתינוק
- יג. מה אמר רבינו ממה מגיע החולי הפאקין עד כדי סכנת נפשות?
  - ממוזג אויר לא טוב
  - ממיעוט שינה
  - מחטא העגל
- יד. מה הם עשרה קאפיטלאך תהילים שנקראים "תיקון הכללי"?
  - ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ.
  - י"ג, ל"ב, מ"א, נ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ.
  - ט"ז, כ"ג, ל"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ.
- טו. למה הסיפור שרבינו סיפר בשבת חנוכה לא נכתב כראוי?
  - כי רבינו סיפר אותו רק ברמזים
  - כי לא נכתב בזמנו
  - כי נכתב בזמנו לא ברור
- טז. מה אפשר ללמוד מהחלק שכן נכתב?
  - עד היכן יכולים להחיות את עצמו עם ספר (כתב של המלך)
  -

- א. מה נפל על הצדיק?
  - עצבות
  - כבידות
  - עצבות וכבידות גדול
- ב. מדוע לא היה אפשר לצדיק לשמח בשום דבר?
  - כי בכל דבר שרצה לשמח מצא הבעל דבר בתוכו עצבות
  - כי בכל דבר שרצה לשמח מצא הבעל דבר בתוכו גאווה
  - כי בכל דבר שרצה לשמח מצא הבעל דבר שקר
- ג. באיזה דבר שימח את עצמו הצדיק בסוף, שלא הצליח הבעל דבר להחלישו מזה?
  - במצוה גדולה שעשה
  - בהרבה שעות של לימוד
  - בשמחת "שלא עשני גוי"
- ד. לאיזה שמחה הגיע הצדיק בסוף?
  - לשמחה של חתונה
  - לשמחה שהיה למשה רבינו בעת מתן תורה
  - לשמחה שהיה למשה רבינו בעת שעלה לקבל הלוחות
- ה. כמה התרחק הצדיק בעולמות העליונים ממקומו שהיה שם בתחילה?
  - כחוט השערה
  - לא נתרחק כלל
  - כמה וכמה אלפים עולמות ופרסאות
- ו. האם הצדיק ירד באותו דרך שעלה או בדרך אחר?
  - באותו דרך שעלה
  - בדרך אחר
  - רבינו לא דיבר מזה
- ז. להיכן הגיע הצדיק כשחזר וירד?
  - למקומו הראשון שהיה בתחילה
  - כחוט השערה ליד מקומו הראשון שא"א לאדם לשער
  - רחוק מאוד ממקומו הראשון
- ח. מה אמר רבינו שהראו לו בזה?
  - שצדיק יכול להגיע לעולמות עליונים כ"כ
  - שיקר מאוד כל תנועה קטנה שאדם מעתיק עצמו בזה העולם
  - שיקר מאוד כשצדיק פורח בעולמות עליונים
- ט. מי דר בשני מיני פלטיין?
  - בשניהם דר מלך

ברוך הנותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישירה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: "ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - שיחות שאחר ספורי המעשיות - דערצייילט דורך רבינו נחמן מברסלב זיע"א
איבערגעארבעט דורך "מכון שנים קדמוניות" - לויטן היינטיגן אידיש - אן צו פארענדערן דעם רבי'נס לשון / פונקטליך איבערגעקוקט פונעם ערשטן דרוק שנת תקע"ו
פון רבי נתן זיע"א, און פונעם צווייטן דרוק שנת תר"י פון זיין תלמיד רבי נחמן מטולטשין ז"ל / די איינגערינגעלטע ווערסיע (זענען ערקלערונגען פון רבי נתן זיע"א /
די איינגעקעסטעלטע ווערסיע) זענען ערקלערונגען פונעם 'ספורי מעשיות' בלשון הקודש, אדער אייגענע ערקלערונגען [פאר באמערקונגען: 7631800@gmail.com]

שיחות שאחר ספורי המעשיות

ה - דער 'צדיק' וואס איז אויף אים ארויפגעפאלן 'עצבות'

[אות א] עס איז באוואוסט: אז 'עצבות',
'טרויעריגקייט', איז זייער א מיאוס'ע מדה! און
מ'דארף זיך זייער דערווייטערן דערפון! - און
מ'דארף זיך אויפלעבן און זיך דערהייבן!

ווייל ער דארף וויסן: אז יעדן 'יר' און 'פיג', וואס
דער מענטש רירט זיך און רוקט זיך, ווען ער גייט
אריין אין עבודת-השם - איז זייער טייער אין
אייבערשטנ'ס אויגן - אפילו ער רוקט זיך בלויז א
האר! - ווייל וויבאלד דער מענטש איז אין א 'גנה',
אין 'עולם-העשיה' - איז דערפאר זייער שווער אויף
אים, יעדן ריר און פיג! - דעריבער איז דאס זייער
טייער אין אייבערשטנ'ס אויגן!

[אות ב] און עס איז געווען א מעשה מיט א צדיק:
וואס איז ארויפגעפאלן אויף אים א גרויסן
'טרויעריגקייט' [עצבות] און 'שוועריגקייט'! - און ווען
ס'איז זיך מתגבר אויף א צדיק 'עצבות', איז דאס
זייער שווער פאר אים - ווייל אויף א 'צדיק',
שטארקט זיך דאס זייער פיל!

ביז ס'איז ארויפגעפאלן אויף אים, אזויפיל
'פולקייט' [עצבות] און 'שוועריגקייט' - ביז ער האט
זיך שוין ממש געקענט אוועקרידן פון זיין
פלאץ, צוליב די גרויסע 'שוועריגקייט' און 'עצבות',
וואס האט זיך זייער געשטארקט איבער אים!

און ער האט זיך געוואלט דערפרייען, און זיך
דערהייבן! - און ער האט זיך מיט גארנישט געקענט
דערפרייען און דערהייבן! - ווייל מיט יעדע זאך
וואס ער האט זיך געוואלט דערפרייען, האט אים
דער 'בעל-דבר' געטראפן דערינען 'עצבות'! - ביז ער
האט שוין גארנישט געהאט קיין שום זאך מיט וואס
זיך צו דערפרייען! - ווייל מיט יעדע 'שמחה' וואס
ער האט זיך געוואלט דערפרייען און זיך אויפהייבן,
האט ער אים געטראפן דערינען 'עצבות'!

און ער האט זיך אנגעהויבן צו דערפרייען, מיט די
'שמחה' פון "שלא עשני גוי!" "באשעפער, איך

דאנק דיר, אז דו האסט מיר נישט פאשאפן קיין גוי!"
- און דאס איז דאך זיכער, א גרויסע שמחה! וואס
האט נישט קיין שאץ! - ווייל מ'קען דאך נישט
אפשאצן די צווישנשייד און הילוק! 'טויזנטער און
צענדליגע-טויזנטער צווישנשיידן, וואס איז
פארהאן צווישן די הייליגקייט פון א איד, פון דעם
'נידריגסטן-פון-די-נידריגסטע' - צווישן די שלעכטס
און טובאך פון די 'גוים'!

און אז דער מענטש וועט גוט געדענקען דעם
אייבערשטנ'ס חסדים איבער אים: "אז ער האט אים
נישט פאשאפן קיין גוי!" - דארף ער זיכער זייער
פארגעסערן זיין 'שמחה' דערמיט! - און דאס איז
אזא סארט 'שמחה', וואס אויף דעם איז נישט
פארהאן קיין 'עצבות'!

ווייל ממילא ווען ער דערפרייט זיך מיט אזא סארט
זאך וואס ער טוט אליינס, קען מען נאך טרעפן
דערויף 'עצבות' אויף יעדן סארט 'שמחה' - ווייל אין
יעדן זאך וועט ער [דער 'בעל-דבר'] אים טרעפן
'חסרונות', כדי אים נישט צוצולאזן זיך צו אויפהייבן
און זיך דערפרייען!

אבער מיט דעם זאך פון: "שלא עשני גוי", וואס דאס
איז גאר פונעם אייבערשטן אליין, ווייל דער
אייבערשטער האט דאך דאס געמאכט, אז ער האט
רחמנות געהאט אויף אים און אים נישט פאשאפן
קיין 'גוי' - וויאזוי איז מעגליך צו טרעפן א 'חסרון'
אינעם 'דאזיגן סארט שמחה', וויבאלד דאס איז דאך
'מעשה השם-יתברך' אליינס! - ווייל וויאזוי עס זאל
נאר זיין [וואס ס'גייט אלץ אריבער אויף אים], איז דאך אבער
כאטשיק פארהאן א ריזיגן צווישנשייד, צווישן אים
און די גוים, אן קיין שיעור און אן קיין שאץ!

[אות ג] און דער 'אויבנדערמאנטער צדיק' האט זיך
אנגעהויבן צו דערפרייען דערמיט [מיט די שמחה פון
"שלא עשני גוי"]! - און ער האט 'צוביסלעך צוביסלעך',
זיך אנגעהויבן צו פרייען און זיך צו דערהייבן! - און
יעדן מאל האט ער זיך מער און מער אויפגעהויבן
און דערפרייט! - ביז ער איז אנגעקומען צו אזא
'שטארקע און גרויסע שמחה'! אז ער איז צוגעקומען
צו "די שמחה" וואס 'משה רבינו' עליו-השלוים האט
געהאט, בשעת ווען ער איז ארויפגעגאנגען אין הימל
צו באקומען די 'לוחות' [אבות-דבר-נתן פ"ב ה"ג]!

און אזוי אינצווישן וואס ער [דער 'אויבנדערמאנטער צדיק'] דערהייבט זיך און דערפרייט זיך אזוי - איז ער געפלוין אין די 'עולמות', עטליכע טויזנטער מייל! [דאס הייסט: ער איז געפלוין בתוך די 'עולמות', און ער האט אנגעהויבן צו פליען פון דעם פלאץ אין 'עולם-העליון' וואו ער איז געווארן דאךט פריילעך - זעה ווייטער!]

און אזוי אינמיטן, קוקט ער זיך אן, און ער [זעהט: אז ער] איז זייער ווייט [העכער] פון דעם פלאץ וואו ער איז געווען פריער!

און ער האט געהאט 'גרויס צער' - ווייל ער האט געמיינט: אז ער וועט אריינפאלן צו עפעס א אנדערן פלאץ! [ווייל וויבאלד ער האט זיך דאך גערוקט העכער, איז אויב ער וועט אראפפאלן פון זיין עבודה - וועט ער דאך אראפפאלן אויף אן אנדערן פלאץ, לויט וויפיל ער האט זיך גערוקט אויבן - זעה בילד ווייטער] - און ס'וועט זיין אויף אים א גרויסן וואונדער [ווען מ'וועט אים זעהן אויף א אנדערן פלאץ פון פריער - און מ'וועט זאגן]: "אז ער איז פלוצלינג געלעבט געווארן" [פונעם פריערדיגן פלאץ]! - און דער צדיק וויל דאך זיין שטענדיג "הצנע-לכת" [מיכה ג, ח]! "לעבן באהאלטן און באשיידן"! [במילא וויל ער נישט מ'זאל זעהן: ווי ער שטייגט און גייט העכער!]

[אות ז] און די 'שמחה' האט אנגעהויבן אוועקצוגיין! ווייל 'שמחה' האט א 'גרעניץ', וואו עס הייבט זיך אן, און וואו עס ענדיגט זיך! - און ווען די 'שמחה' האט זיך אנגעהויבן צו ענדיגן, האט זיך דאס געענדיגט 'צוביסלעך צוביסלעך' - און ער איז געווארן דערנידערט [פון דאךט וואו ער איז ארויפגעפלוין] 'צוביסלעך צוביסלעך'!

און ווען ער איז צוריק אראפגעגאנגען [אראפגעפלוין] און דערנידערט געווארן, פונעם פלאץ וואו ער איז דארט ארויפגעפלוין בשעת די [אויבנדערמאנטע ריזיגע] 'שמחה' - איז ער נישט גלייך צוריק אנגעקומען צו זיין ערשטן פלאץ [אין 'עולם-העליון'] פון וואו ער איז פון דארט ארויפגעפלוין [זעה אויבן] - [דאס הייסט: אז ער איז נישט אראפגעפלוין צוריק] אויפן זעלבן וועג-גאנג פון זיין פליען [אויף ארויף]! - נאר ער איז גלייך אנגעקומען אונטן [דא אויף דער 'דאזיגער אונטערשטער-וועלט'], צום זעלבן פלאץ פון וואו ער איז [געווען פריער ווען ער איז] ארויפגעפלוין [פאר ער איז געווארן גאר פריילעך]!

און דערפאר איז געווען א גרויס וואונדער: אויף דעם וואס ער האט זיך געטראפן, נאכדעם וואס ער האט צוריק אראפגענידערט: ווי ער איז צוריק אנגעקומען

צו זיין 'ערשטן' [זעלבן] פלאץ! [וואו ער איז געווען פאר ער איז ארויפגעגאנגען]?! - און פארשטיי גוט! [זעה בילד ווייטער]. ביז ער איז צוריקגעגאנגען [צוריק אנגעקומען] צום זעלבן פלאץ וואס ער איז קודם דארט געווען [בשעת ער איז געווען בעצבות]!

און ער קוקט זיך אן, און ער זעהט: אז ער איז ממש אויפן זעלבן פלאץ וואו ער איז פריער געווען! און אז ער האט זיך נאך גארנישט אוועקגערוקט פון זיין פלאץ! נאר אפשר אזוי-ווי א 'האר', וואס א מענטש קען דאס נישט אפשאצן, נאר דער אייבערשטער!

און דאס איז געווען א גרויסן וואונדער אין צדיק'ס אויגן: "אז ער איז דאך אזויפיל געפלוין אין די 'עולמות', און 'דא אונטן' האט ער זיך גארנישט גערוקט!"

האט מען אים געוויזן: אז ס'איז אזוי טייער אין דעם אייבערשטנס אויגן, יעדן קליינעם 'ריר' און 'פייג' וואס דער מענטש רוקט זיך אויף דער וועלט, אפילו קלענער פון א 'האר'! - אז 'טויזנטער און צענדליגער טויזנטער עולמות און מייל', זענען נישט ווערט [האבן נישט אזא גרויסן חשיבות] קעגן דעם! [דאס הייסט: אז דא אונטן ווען מ'רוקט זיך א קליין פיצעלע, און מ'קוקט נאר אן צו 'עפעס א קליינעם] קדושה', אפילו נאר 'אזוי קליין ווי א האר' - איז דאס נאך סאך מער טייערער, ווי 'טויזנטער און צענדליגער טויזנטער עולמות' דארטן אויבן אין הימל [קוטי-הלכות, חול-המועד ד, יג; ראשית-הגז ד, א].

[אות ה] און דאס צו פארשטיין [דארף מען וויסן]: אז ס'איז באוואוסט: אז דער דאזיגער 'גשמיות'דיגער וועלט', איז נאר א 'מיטל פונקט' אינמיטן די 'גלגלים', ווי ס'איז ערקלערט דורך די 'בעלי-תבונה'! [חכמת אסטראנאמיע, די גאנג פון די זון, לבנה, און שטערנס - זעה: 'רמב"ם' הלכות קדוש-החדש; ספר-הבירית; ספר-התבונה פון רבי חיים וויטאל]! - און כל-שכן קעגן די 'עולמות-העליונים', ווערט די 'גאנצע וועלט' זיכער נישט באטראכט, מער ווי א 'פינטעלע'!

און ס'איז באוואוסט: אז אלע 'שטריכן' וואס דו וועסט ציען פונעם 'מיטל פונקט' - זענען זייער נאנט ביים 'פונקט', איינס צום אנדערן! און ווי מער זיי דערווייטערן זיך פונעם 'פונקט', ווערן זיי מער דערווייטערט איינס פונעם אנדערן!

און אזוי אויך ווען די 'שטריכן' דערווייטערן זיך גאר אסאך פונעם 'פונקט', דערווייטערן זיי דאן אויך די

[ישעיהו טד, ג]! "קיינ שום אויג, הויץ דער אייבערשטער אליינס - קען נישט זעהן דאס גוטס וואס ער וועט מאכן, פאר די וואס האפן צו אים!"

*

(אין 'חיי-מוהר"ן' סה, שרייבט רבי נתן ז"ל: די מעשה פונעם צדיק וואס איז איינמאל אריינגעפאלן אין א 'גרויסן עצבות' וכו', וואס איז געשריבן אין 'ספורי-מעשיות' פונקט ווי איד האב דאס געהערט פונעם רבינ'ס מויל - האב איד געהערט פון איינעם פון אונזערע-לייט: "אז ער האט געהערט דעם 'דאזיגן מעשה' פונעם רבינ'ס מויל, אין אביסל א 'אנדערן נוסח'!" - און אויך אינעם 'סיפור-המעשה' איז געווען אביסל א 'ענדערונג' וכו'!

אז עס איז געווען א צדיק, וואס איז געווען אין זייער א גרויסע מדריגה - וואס ער איז געווען פון די 'בעלי השבוי-הנפש', וואס יעדן טאג האט ער זיך געמאכט א 'שבוי-הנפש': "צו ער האט דעם היינטיגן טאג, ריכטיג געדינט דעם אייבערשטן בשלמות, לויט זיין שטייגער שטענדיג!" - און ער האט אויסגערעכנט די זאכן וואס ער האט געדארפט טוהן אין דעם היינטיגן טאג! און ער האט געפונען: אז ער האט נישט יוצא געווען ידי-חובתו בשלמות אינעם דאזיגן טאג!

למשל: ער האט געדארפט ארומגיין אין שטוב 'אהין און אהער', אזויפיל מאל וויפיל ער האט געדארפט לויט זיין 'הויכן השגה'! - און אין יענעם טאג איז ער נישט אזויפיל ארומגעגאנגען אין שטוב, ווי עס פאסט לויט זיין מדריגה!

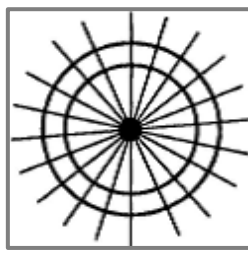
און דורכדעם איז ער זייער אראפגעפאלן אין זיינע געדאנקען! - ביז ס'איז אים שוין נישט מעגליך געווען זיך אויפצולעבן! - ביז ער האט זיך מדיח געווען מיט דעם וואס ער האט זוכה געווען: "שלא עשני גוי", "באשעפער, איד דאנק דיר, אז דו האסט מיר נישט באשאפן קיין גוי!"

[שרייבט רבי [נתן]: און פון דעם וועסטו פארשטיין: די מעלה און די גרויסקייט פונעם דאזיגן צדיק, ווי גרויס ער איז געווען - אז ער האט געהאט אזא הויכע עבודה מיט דעם וואס ער איז געגאנגען 'אהין און אהער' אין שטוב! - אז ווען ער האט נאר אביסל פארמינערט פון דעם דאזיגן עבודה, לויט זיין דיעה, האט ער זיך אזוי שטארק מצער געווען - ביז ער האט זיך שוין פמעט נישט געקענט אויפלעבן מער - ווען נישט וואס ער דערמאנט זיך פון: "שלא עשני גוי!"

זעה און פארשטיי און קוק: די 'עבודה פון די צדיקים', און זייער 'צער', אויף זייער פארמינערונג אין 'עבודת-השם' - ביז ווי ווייט, ביז ווי ווייט, דאס דערלאנגט! - אשרי להם! וואויל איז צו זיי!).

(רבי נתן ז"ל שרייבט אין 'לקוטי-הלכות', פסח ט, טו: דער עיקר 'פילה' וואס דער מענטש פאלט אראפ, איז צוליב 'גדלות' [גאונה] - אז ס'פאסט אים נישט צו טוען אזא 'עבודה' און 'פלאג', בשעת ווען ער האט נאך גארנישט אויפגעטוהן! - אבער דער וואס זוכט דעם 'אמת', זאגט ביי זיך אין הארצן: אז צוליב איין פינטעלע פון 'איין איינציגן געטליכן-שיין', איז ווערד דאס גאנצע פלאג בכפל-כפלים! - און אזוי-ווי דער צדיק וואס האט זיך דערפרייט דורך "שלא עשני גוי"!).

[די אנדערע טיחות שאחרי ספורי-המעשיות - וועלן מיר בעזרת-השם איבערטייטשן אין א אנדערן געלעגנהייט]

שטריכן' איינס פונעם אנדערן, נאר שטארק! כאטש וואס אונטן ביים 'פונקט' זענען זיי נאנט איינס צום אנדערן! - אזוי-ווי עס צייגט דאס דאזיגן בילד:

קומט אויס: אז אויב וועט ער זיך אויסמאלן אין זיינע געדאנקען: ווי עס ווערן געצויגן 'שטריכן' פון דעם 'אונטערשטן-וועלט', אפילו נאר ביז די 'גלגלים' - קומט דאן אויס: אז אפילו אויב ער גייט נישט אוועק פון זיין פלאץ, נאר [אזוי ווייניג] ווי א 'פאדעם' - פונדעסטוועגן: דארט אויבן ביי די 'גלגלים', ווערט ער דערווייטערט פון דעם [ערשטן] פלאץ וואו ער איז דארט געווען פריער, קעגנאיבער זיין קאפ - ווערט ער יעצט דערווייטערט 'עטליכע טויזנטער מייל', לויטן שאץ פון דאס גרויסקייט פונעם 'אויבערשטן גלגל' קעגנאיבער דעם 'אונטערשטן וועלט', ווי באוואוסט! - ווייל ס'איז דארטן אריינגעזעצט [אינעם גלגל], 'שטערנס', נאר אן קיין צאל, און יעדן 'שטערן' איז בערך אזוי גרויס ווי דער 'דאזיגער וועלט', און נאך גרעסער! [זעה נאך אין 'לקוטי-הלכות', ערוי-תחומין ה, כ].

[אות ו] כלי-שפן וכל-שפן ווען ער וועט זיך אויסמאלן אין זיינע געדאנקען: ווי די 'שטריכן' ווערן געצויגן ביז די 'עולמות-העליונים' - וואס אלע 'גלגלים', זענען גארנישט קעגן זיי! - קומט אויס: אז ס'איז נישט דא קיין שאץ צו די 'ווייטקייט' [העכערקייט] וואס ער האט זיך דערווייטערט [העכער געווארן] דארט אין די 'עולמות-העליונים', דורך א קליין פיגעלע 'ווייטקייט' [העכערקייט], אפילו בלויז 'ווייניגער ווי א האר' וואס ער האט זיך דערווייטערט [גערוקט העכער] און אוועקגעגאנגען, פונעם פריערדיגן פלאץ!

ווייל אפילו אויב דא אין דעם 'אונטערשטן וועלט', האט ער זיך נישט דערווייטערט און געגאנגען [העכער], נאר בלויז 'ווייניגער ווי א האר'! - וואס אין זיינע אויגן איז ער גארנישט ווייטער געגאנגען [גארנישט גערוקט העכער]! ווייל דאס קען דאך נאר דער אייבערשטער אליינס אפשאצן! - מיט דעם אלעמען: דארטן אין די 'עולמות-העליונים', איז ער דערווייטערט [העכער] געווארן 'עטליכע טויזנטער עולמות און מייל'!

און כלי-שפן וכל-שפן ווען דער מענטש גייט 'איין מייל' אדער 'עטליכע מייל' אין 'עבודת-השם'! דעמאלט איז: "עין לא ראתה" וכו' [נעשה למחפה לו]

נאמען _____
 טעלפון _____
 שטאט _____

דעם רבינ'ס מעשיות

בחינה אויף סיפורי מעשיות די שיחות פון נאך סיפורי מעשיות - (2)

- עס איז זייער טייער דאס וואס דער צדיק גייט אין די הויכע וועלטן
- ט. **ווער וואוינט אין די צוויי פאלאצן?**
  - אין ביידע וואוינען קנעכט
  - אין ביידע וואוינען קעניגן
  - אין איינע וואוינט א קעניג אין איינע א קנעכט
- י. **איז דא א חילוק צווישן די צוויי פאלאצן?**
  - זיי זעען אויס די זעלבע
  - באמת איז דא גרויסע חילוק צווישן זיי ביידע
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יא. **דורך וועלכע מצווה זאגט אונז דא דער רבי, איז מען זוכה צו וויסן די חילוק צווישן זיי?**
  - ציצית
  - תפילין
  - פדיון שבויים
- יב. **וואספארא סגולה זאגט דער רבי אויף פאקין ר"ל?**
  - מימאכט א באד פאר די קינד מיט קרייד און דריי מאל אזויפיל זייף
  - מימאכט א באד פאר די קינד מיט זייף און דריי מאל אזויפיל קרייד
  - מימאכט א באד פאר די קינד מיט קרייד און צוויי מאל אזויפיל זייף
- יג. **פון וואס איז געקומען די קרענק ביז א סכנה ר"ל?**
  - פון נישט א קלארע לופט
  - פון געוויסע עסן
  - פון חטא העגל
- יד. **וואס זענען די צעהן קאפיטלאך תהלים וואס ווערן אנגערופן תיקון הכללי?**
  - ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ.
  - י"ג, ל"ב, מ"א, נ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ.
  - ט"ז, כ"ג, ל"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ.
- טו. **פארוואס איז נישט גוט אראפגעשריבן די מעשה וואס דער רבי האט דערציילט שבת חנוכה?**
  - ווייל דער רבי האט עס דערציילט נאר מיט רמזים
  - ווייל מ'האט עס נישט גלייך אראפגעשריבן
  - ווייל מ'האט עס לכתחלה נישט קלאר ארפגעשריבן
- טז. **וואס לערנסטו זיך פון די ביסל וואס עס שטייט יא אראפגעשריבן?**
  - ווי שטארק מ'קען זיך מחיה זיין מיט א ספר (כתב פון מלך)
  -

- א. **וואס דערציילט אונז דער רבי? אז ס'איז געווען א צדיק וואס ס'איז געפאלן אויף אים?**
  - עצבות - טרויער
  - כבודות - שווערקייט
  - עצבות וכבודות גדול - א גרויסע טרויער און שווערקייט
- ב. **וואס האט אים דער בעל דבר געטראפן אין יעדע שמחה?**
  - עצבות
  - גאוה
  - שקר
- ג. **וואספארא שמחה האט ער ביים סוף געטראפן וואס איז נישט געלונגען פאר'ן בעל דבר עס צוצושטערן?**
  - אז ער האט געטוהן א גרויסע מצווה
  - אז ער האט געלערנט אסאך שעות
  - אז דער בעשעפער האט אים נישט געמאכט א גוי - שלא עשני גוי
- ד. **צו וועלכע שמחה איז דער צדיק אנגעקומען דורך דעם?**
  - צו די שמחה פון א חתונה
  - צו די שמחה וואס משה רבינו האט געהאט ביי מתן תורה
  - צו די שמחה וואס משה רבינו האט געהאט ווען ער האט מקבל געווען די לוחות
- ה. **וואו ווייט איז דער צדיק געפלויגן אין די הויכע וועלטן בשעת ער איז געווען פרייליך?**
  - ווי איין האר
  - ער האט זיך בכלל נישט גערירט
  - אפאר טויזענטער מייל
- ו. **איז דער צדיק אראפ די זעלבע וועג וואו ער איז ארויף?**
  - יא
  - ניין
  - דער רבי רעדט נישט דערפון
- ז. **צו וואו איז דער צדיק אנגעקומען ווען ער איז אראפ דא אויף דער וועלט?**
  - פונקט צו די זעלבע פלאץ וואו ער איז פריער געווען
  - מיט אפשר א האר געריקט פון דער פלאץ וואס ער איז פריער געווען
  - אפאר טויזענט מייל ווייט פון וואו ער איז פריער געווען
- ח. **וואס זאגט אונז דער רבי האט מען אים געוואזן מיט דעם?**
  - אז א צדיק קען אנקומען צו הויכע וועלטן
  - אז עס איז זייער טייער יעדע ריר וואס א מענטש רירט זיך אויף דער וועלט פארן אויבערשטן

ברוך הנותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה - מיט פיל הצלחה

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.